

Informace Právního úseku o stavu soudních sporů a správních řízení za rok 2019

Informace je podávána za Českou televizi, včetně TS Brno a TS Ostrava. Právní služba v oblasti mediálního práva je zajišťována výhradně Právním úsekem, v oblasti autorského práva, pracovního práva, obchodního práva je právní služba zajišťována na teritoriálním principu, tedy Právním úsekem, Právním útvarem TS Brno, Personálním a právním úsekem TS Ostrava. Právní podpora veřejných zakázek je speciálně zajišťována právníky úseku Centrálního nákupu začleněným do divize Finance.

Česká televize jakožto poskytovatel služby veřejnosti v oblasti televizního vysílání, dalšího multimediálního obsahu a doplňkových služeb je povinna při své činnosti dodržovat právní předpisy, zejména zákon č. 483/1991 Sb., o České televizi, zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy, zákon č. 132/2010 Sb., o audiovizuálních mediálních službách na vyžádání, zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, zákon č. 340/2015 Sb., o zvláštních podmínkách účinnosti některých smluv, uveřejňování těchto smluv a o registru smluv, zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících předpisů, zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých dalších zákonů.

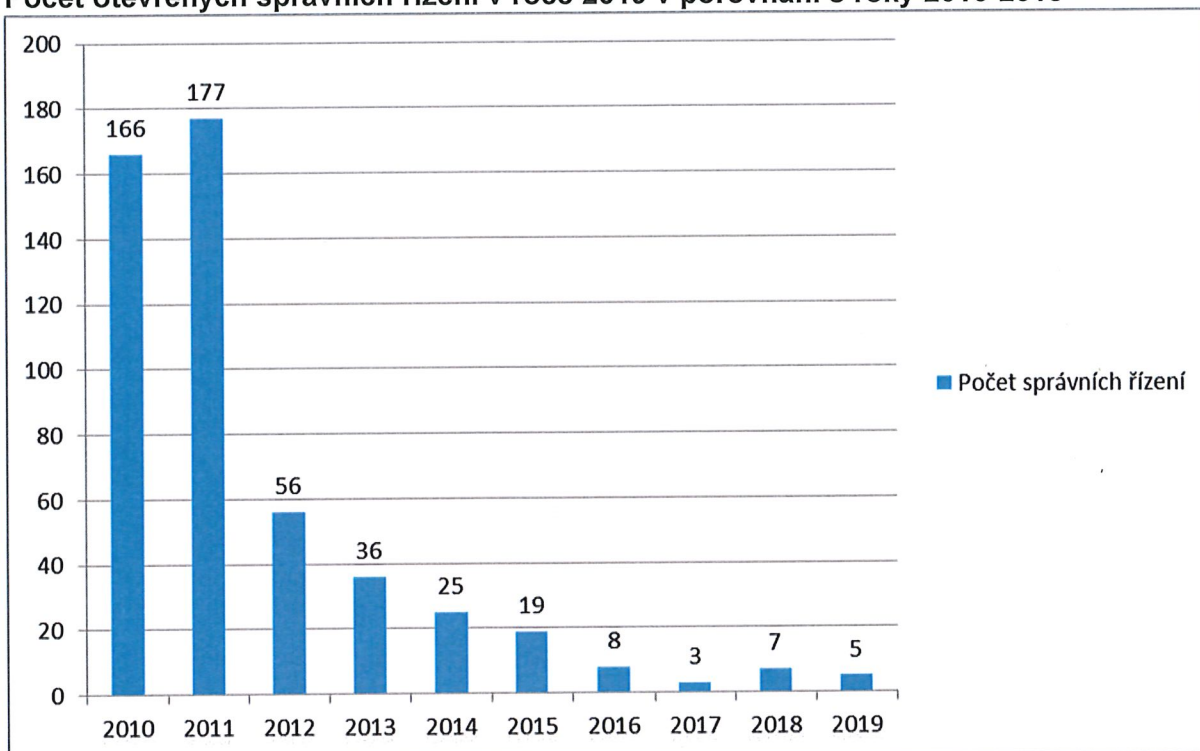
1. Agenda správních řízení, která vede s Českou televizí Rada pro rozhlasové a televizní vysílání a následná soudní řízení

Ve vztahu k České televizi, jakožto provozovateli televizního vysílání a poskytovateli audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání, působí jako orgán dozoru nad obsahem televizního vysílání a audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání Rada pro rozhlasové a televizní vysílání, která je oprávněna posuzovat obsah z hlediska dodržování povinností uvedených v zák. č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, zák. č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy, nebo zák. č. 132/2010 Sb., o audiovizuálních mediálních službách na vyžádání. V případě porušení povinností je Rada pro rozhlasové a televizní vysílání oprávněna udělovat pokuty; v některých případech je Rada pro rozhlasové a televizní vysílání oprávněna vydat upozornění na porušení zákona, jehož cílem je sdělit, jaké konkrétní jednání Rada pro rozhlasové a televizní vysílání bude posuzovat jako protizákonné a bude potrestáno, pokud nedojde k nápravě. Česká televize má možnost napadnout rozhodnutí o uložení pokuty žalobou ve správním soudnictví. Proti upozornění na porušení zákona není žaloba přípustná. V některých případech Rada pro rozhlasové a televizní vysílání požaduje vysvětlení k odvysílaným pořadům nebo částem vysílání.

Řízení o přestupku

V roce 2019 vedla Rada pro rozhlasové a televizní vysílání s Českou televizí celkem 5 řízení o přestupku.

Počet otevřených správních řízení v roce 2019 v porovnání s roky 2010-2018

Z těchto 5 řízení o přestupku, resp. správních řízení bylo jedno zahájeno v roce 2015, tři v roce 2018 a jedno v roce 2019. V řízení, zahájeném v roce 2015 pro nepatřičné zdůraznění produktu McDonald's v pořadu „Hokejové poledne“, uložila Rada pokutu ve výši Kč 350.000,-- a tato věc je předmětem přezkumu před soudy. V roce 2018 bylo zahájeno řízení o třech přestupcích pro možné porušení objektivitu a vyváženosti. Šlo o reportáž „Školáci v Palestině“, vysílané v rámci pořadu „Zprávičky“, reportáž „S Ortelem v zádech“, vysílané v rámci pořadu „Reportéři ČT“ a příspěvek věnovaný nominaci konkrétní osoby na post člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání, vysílaný v rámci pořadu „Newsroom ČT24“. Přestupkové řízení týkající se reportáže „Školáci v Palestině“ bylo zastaveno a následně uloženo upozornění. Přestupkové řízení týkající se reportáže „S Ortelem v zádech“ bylo zastaveno a následně uloženo upozornění. Přestupkové řízení týkající se příspěvku věnovaného nominaci konkrétní osoby na post člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání bylo zastaveno, aniž by bylo vydáno upozornění či uložena sankce. V roce 2019 bylo zahájeno jedno řízení o možném spáchání přestupku, které se týkalo pasáže pořadu „90 ČT24“, konkrétně příspěvku na téma „Držení zbraně jako ústavní

právo“, toto řízení stále probíhá. V této souvislosti není možné nezmínit, že Česká televize odvysílala v roce 2019 přes 23 000 zpravodajských a publicistických pořadů.

Pozitivní skutečností je, že v roce 2019, stejně jako v předcházejícím roce, nebylo zahájeno žádné řízení o přestupku, který by se týkal obsahu pořadu, kde by bylo zjištěno porušení povinností, jejichž účelem je ochrana fyzického, psychického, mravního vývoje dětí a mladistvých.

Upozornění na porušení zákona

V roce 2019 obdržela Česká televize celkem 18 upozornění na porušení zákona, což je o tři upozornění méně než v uplynulém roce. Upozornění se převážně týkají zařazení vulgarismů do pořadů; šlo o pořady, které byly zařazeny do vysílání po 20:00 hodině a byly označeny piktogramem 15+, pouze v jednom případě šlo o pořad, který byl zařazen do vysílání v odpoledních hodinách (dokumentární pořad „Sbohem děcáku“ o dětech, které opouštějí dětský domov a obtížně hledají uplatnění ve společnosti). Ve třech případech byla Česká televize upozorněna na dodržování zásad objektivitu a vyváženosti (pořad „Zprávičky“, pořad „Reportéři ČT“, pořad „168 hodin“). V jednom případě byla Česká televize upozorněna na povinnost nezařazovat do vysílání v době od 6:00 do 22:00 hodin pořady a upoutávky, které by mohly ohrozit fyzický, psychický nebo mravní vývoj dětí a mladistvých (reportáž školní televize o tom, jak se vyrábí a používá „umělá“ krev, včetně pokusů, jak vznikají filmové triky; podle správního orgánu chyběla korekce redakce, z níž by bylo zřejmé, že se jedná o demonstraci pokusu s maketou nože a falešnou krví).

Vysvětlení

V roce 2019 Česká televize obdržela výzvu Rady pro rozhlasové a televizní vysílání k podání vysvětlení celkem v 11 věcech, které se převážně týkaly zpravodajských a publicistických pořadů. V jednom případě pak šlo o výzvu k podání vysvětlení, na základě jakých smluvních ujednání byla zařazena recenze o konkrétní počítačové hře do pořadu „Planeta Yó“; ve druhém případě šlo o doložení nezávislého výrobce u pěti pořadů a vysvětlení, jak rozlišuje Česká televize výrobce a prodejce vysílacích práv.

Audiovizuální mediální služby na vyžádání

Česká televize je poskytovatelem audiovizuální mediální služby na vyžádání s názvem iVysílání. V souvislosti s poskytováním audiovizuální mediální služby na vyžádání nebylo zahájeno a ani vedeno s Českou televizí žádné řízení o přestupku a nebylo vydáno žádné upozornění na porušení zákona.

2. Agenda volby

V roce 2019 se uskutečnily volby do Evropského parlamentu. Právní úsek spolupracoval s divizí Zpravodajství a sportu na vydání „Pravidel předvolebního a volebního vysílání v pořadech České televize v souvislosti s volbami do Evropského parlamentu v roce 2019“. Volební pravidla byla vydána v souladu s právními předpisy a Kodexem České televize s přihlédnutím k judikatuře Nejvyššího správního soudu z období let 2006 až 2019. Právní úsek zpracoval v souladu s povinností České televize uloženou zákonem č. 62/2003 Sb., o volbách do Evropského parlamentu a o změně některých zákonů, v platném znění „Procedurální a technické podmínky pro využití zákonem vyhrazeného bezplatně poskytnutého vysílacího času pro kandidující politické strany, politická sdružení a koalice do Evropského parlamentu v roce 2019 ve vysílání České televize“, dále organizačně zajistil předávání nosičů se spoty, včetně potřebných náležitostí od kandidujících subjektů a ve spolupráci s divizí Program a s úsekem Technika pak i podmínky pro bezproblémové odbavení spotů.

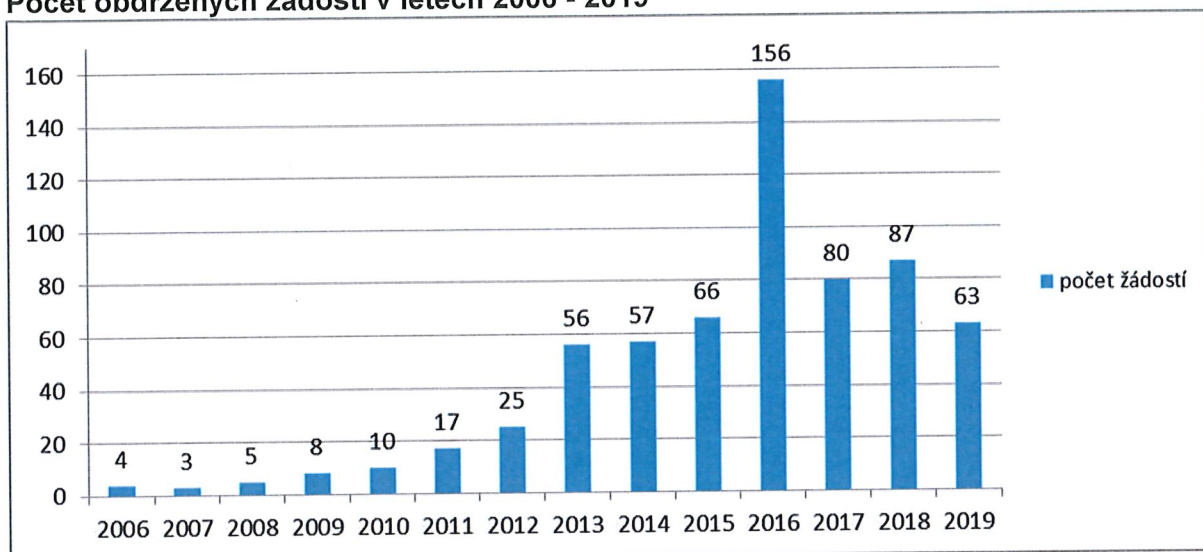
Generální ředitel vydal Pravidla předvolebního a volebního vysílání s dostatečným předstihem a zpřístupnil je současně veřejnosti na webu České televize. Stejným způsobem postupoval při vydání Procedurálních a technických podmínek pro využití zákonem vyhrazeného bezplatně poskytnutého vysílacího času pro kandidující politické strany, politická sdružení a koalice do Evropského parlamentu v roce 2019 ve vysílání České televize. České televizi není známo, že by v souvislosti s těmito volbami byla podána vůči České televizi žaloba.

3. Poskytování informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím

Česká televize je povinným subjektem podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů. Agendu spojenou s vyřizováním žádostí o informace vyřizuje právní úsek ve spolupráci s ostatními pracovišti České televize. I v roce 2019 byl zajištěn přístup veřejnosti k informacím, které se vztahují k působnosti České televize, a to prostřednictvím webových stránek <http://www.ceskatelevize.cz/>, písemně, elektronicky, telefonicky a osobně.

V roce 2019 bylo České televizi doručeno celkem 63 žádostí o poskytnutí informace, z čehož jich bylo 53 vyřízeno. Z celkového počtu žádostí nevyřizovalo TS Brno a TS Ostrava žádnou žádost, ale obě studia spolupracovala při přípravě podkladů u několika žádostí. Oproti posledním rokům došlo k mírnému poklesu počtu obdržených žádostí. Z 63 nově obdržených žádostí o informace v roce 2019 bylo 46 žádostí podáno fyzickými osobami, právnické osoby podaly celkem 17 žádostí.

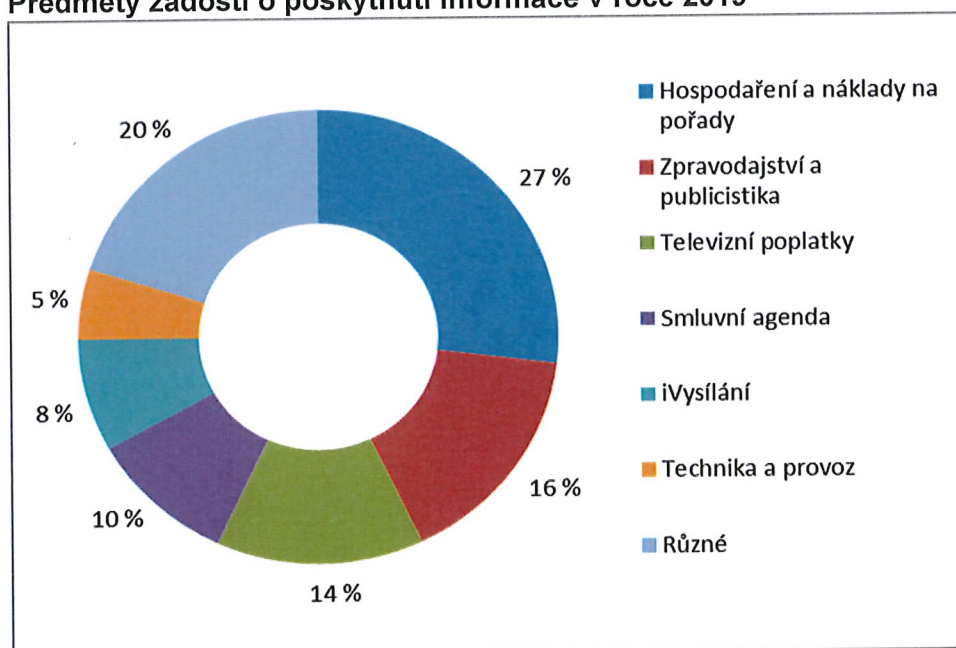
Počet obdržených žádostí v letech 2006 - 2019

Opakovaní žadatelé (tj. osoby, které v daném kalendářním roce podaly více než jednu žádost o poskytnutí informace) zaslali České televizi celkem 22 žádostí, což je cca 35 % z celkového počtu doručených žádostí o informace. Největší počet žádostí, podaných jednou fyzickou osobou, činil 5 žádostí (tentýž žadatel byl v tomto směru nejaktivnější i v roce 2018, kdy podal 18 žádostí).

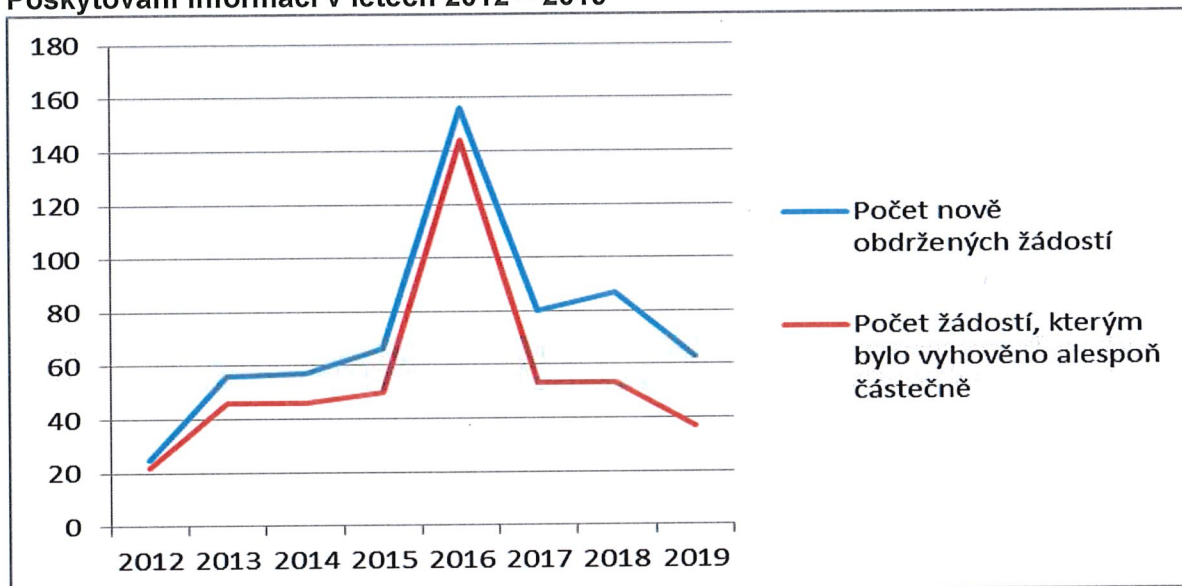
Požadované informace se týkaly různých oblastí činnosti České televize. Nejčastěji se žadatelé dotazovali na otázky související s hospodařením České televize (včetně dotazů na platové poměry zaměstnanců) a s náklady na výrobu pořadů. Mezi žadateli byl tradičně velký zájem o informace týkající se zpravodajství a publicistiky, oproti letům minulým vzrostl počet žádostí směřujících k poskytnutí informací patřících do agendy správy a výběru televizních poplatků.

Předměty žádostí o poskytnutí informace v roce 2019

Právní úsek se ve spolupráci s ostatními pracovišti České televize snaží o maximální otevřenost. Pokud se žadatelé domáhali poskytnutí informací, které již byly zveřejněny na webových stránkách České televize nebo ve výročních zprávách, byl jim zaslán odkaz, na němž bylo možné požadovanou informaci najít.

Poskytování informací v letech 2012 – 2019

Česká televize se snaží o maximální otevřenost a pokud to jde, vyhoví žadatelům alespoň z části. Pokud se žadatelé domáhali poskytnutí informací, které již byly zveřejněny na webových stránkách České televize nebo ve výročních zprávách, byl jim zaslán odkaz, na němž bylo možné požadovanou informaci najít. Obdobně byly vyřízeny žádosti týkající se konkrétních pořadů, jejichž záznam je veřejně dostupný v internetovém archivu České televize.

V roce 2019 bylo podáno celkem sedm odvolání proti rozhodnutím České televize, o nichž rozhodoval generální ředitel. V jednom případě nebylo odvolání učiněno v souladu s právní normou upravující způsob a náležitosti podání a nemohlo k němu být přihlíženo. V pěti případech byla po věcném přezkoumání napadených rozhodnutí odvolání zamítnuta a prvostupňová rozhodnutí potvrzena. V jednom případě bylo odvoláním napadené rozhodnutí změněno a požadované informace částečně poskytnuty. Vedle toho byly v roce 2019 České televizi doručeny 3 stížnosti na postup při vyřizování žádosti o informace. Ve dvou případech byla stížnost vyřízena v rámci autoremedury poskytnutím požadovaných informací, v jednom případě generální ředitel rozhodnutím potvrdil postup povinného subjektu při vyřizování žádosti.

Právní úsek pokračoval v roce 2019 ve vedení evidence obdržených žádostí a ve spolupráci s úsekem informačních technologií také ve zveřejňování informací poskytnutých na základě individuálních žádostí na webových stránkách České televize. Pravidelně byl aktualizován

obsah sekce webu „Svobodný přístup k informacím“, zejména v souvislosti se změnami právní úpravy v dané oblasti.

Pokud jde o soudní spory, v roce 2019 probíhalo celkem sedm soudních řízení ve věci přezkoumání zákonnosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti o informace. Jedno soudní řízení probíhalo na základě žaloby podané v roce 2015, jedno na základě žaloby podané v roce 2017, čtyři byla iniciována žalobami podanými v roce 2018 a jedna nová žaloba byla podána v roce 2019. Níže uvedené citace z rozsudků doručených České televizi v roce 2019 zařazujeme zejména proto, že demonstrují aktuální rozhodovací praxi soudů v otázce zveřejňování mezd zaměstnanců a nákladů na výrobu pořadů veřejnoprávního média, jež je v poslední době častým předmětem laických a odborných debat a širokou veřejností je se zájmem sledována.

V lednu roku 2019 rozhodl Městský soud v Praze rozsudkem č.j 9 A 138/2015-136 ve věci žádosti o poskytnutí informací o platových poměrech některých členů managementu České televize. Městský soud tímto rozsudkem zrušil rozhodnutí generálního ředitele, kterým bylo zamítnuto odvolání proti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, a vrátil věc České televizi k novému řízení. Soud konstatoval, že *„judikatorní vývoj vycházející z nálezu Ústavního soudu IV. ÚS 1378/16 (oproti rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu) nyní konvaliduje závěry České televize a žalovaného, pokud reviduje závěry rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu v tom, že nadále již nelze vycházet z premise, že při posuzování jednotlivých konkrétních případů není třeba provádět test proporcionality chráněných práv a že tento test provedl zákonodárce sám. Naopak Ústavní soud výslovně konstatoval, že žádným zákonem nelze abstraktně vyloučit ochranu základních práv a svobod zaručenou ústavním pořádkem. V každém jednotlivém případě střetu ústavně zaručených práv musejí soudy a jiné orgány veřejné moci zvážit význam a intenzitu dotčených práv. Poskytnutí informace o platech zaměstnanců veřejné sféry podmínil splněním následujících podmínek: „a) účelem vyžádání informace je přispět k diskusi o věcech veřejného zájmu; b) informace samotná se týká veřejného zájmu; c) žadatel o informaci plní úkoly či posílání dozoru veřejnosti či roli tzv. „společenského hlídačského psa“; d) informace existuje a je dostupná.(...) Žádosti žalobce neobsahují žádné zmínky či skutečnosti o osobě žalobce a k jakému účelu mají být požadované informace užity ve veřejném zájmu a v čem tento zájem spočívá ve vztahu k povinné osobě. Takové skutečnosti nejsou nastíněny ani v podané žalobě a nelze je dohledat ani ve správním spise. Nelze tedy bez dalšího seznát, jakou úlohu při vyžádání informace žalobce plní ve vztahu k veřejnosti ve smyslu nálezu Ústavního soudu. Žalovaný a Česká televize nemohli proto ani posoudit, zda sledovaného účelu nelze dosáhnout i jinak, tj. při šetření ústavně chráněných základních práv dotčené osoby. Aby mohl povinný subjekt výše uvedené povinnosti dostát, je třeba, aby měl k dispozici potřebné poznatky a indicie, které mu umožní provedení takového testu. (...) Na základě aktuální judikatury a nově vymezených*

kritérií při aplikaci principu přiměřenosti soud v nyní posuzované věci neměl podmínky k tomu, aby přímo podle § 16 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím rozhodl o povinnosti České televize požadované informace poskytnout, neboť spisový materiál tohoto povinného subjektu k tomu neposkytuje náležitou oporu. V souzené věci zbývá došetřit řadu skutečností, které by přispěly k posouzení kritérií, nově vymezených Ústavním soudem pro účely aplikace ust. § 8a a § 8b zákona o svobodném přístupu k informacím“.

V říjnu roku 2019 rozhodl Městský soud v Praze rozsudkem č.j 3 A 45/2018-33 ve věci žádosti o poskytnutí informací o nákladech na výrobu publicistického pořadu, včetně informací o mzdách zaměstnanců podílejících se na výrobě pořadu. Městský soud rozsudkem zrušil rozhodnutí generálního ředitele, kterým bylo zamítnuto odvolání proti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, a vrátil věc k novému řízení. Soud uvedl: „Žaloba je důvodná, avšak nikoli co do obsahu argumentace žalujícího, nýbrž s ohledem na vývoj judikatury, která se zabývá problematikou výkladu ustanovení § 8b zákona o svobodném přístupu k informacím. Ta vychází z nálezu Ústavního soudu ze dne 17. 10. 2017 sp. zn. IV. ÚS 1378/16, který zaznamenal zásadní odklon od dosavadní rozhodovací praxe správních soudů, do té doby aplikující právní závěry dané rozsudkem rozšířeného senátu NSS ze dne 22. 10. 2014 č. j. 8 As 55/2012-62. (...) Z obsahu žádosti, podané žaloby ani spisu nevyplývá, že by žalobce uvedl důvody podání žádosti, z kterých by správní orgán mohl zjistit to, k jakému účelu mají být požadované informace užity a v čem veřejný zájem spočívá ve vztahu k povinné osobě. Dalším, zcela novým kritériem nastíněným Ústavním soudem, se stala, doposud pro soudy nerelevantní, role žadatele. Žádosti žalobce neobsahují žádné zmínky nebo skutečnosti o osobě žalobce. Nelze tedy bez bližšího poznat, jakou úlohu při vyžádání informace žalobce plní ve vztahu k veřejnosti ve smyslu nálezu Ústavního soudu. Aby mohla žalovaná, popř. prvostupňový orgán (povinný subjekt) dostát závěrům Ústavního soudu, je třeba, aby měla k dispozici indicie, které jí umožní provést test proporcionality ve shora uvedeném rozsahu, vymezeném nálezem Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 1378/16. (...) Na základě aktuální judikatury a nově vymezených kritérií při aplikaci principu přiměřenosti soud v nyní posuzované věci neměl podmínky k tomu, aby přímo podle § 16 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím rozhodl o povinnosti žalované požadované informace poskytnout, neboť spisový materiál tohoto povinného subjektu k nově vytýčeným kritériím neposkytuje náležitou oporu. V souzené věci zbývá došetřit řadu skutečností, které by přispěly k posouzení kritérií, nově vymezených Ústavním soudem pro účely aplikace ust. § 8a a § 8b zákona o svobodném přístupu k informacím“.

V listopadu roku 2019 rozhodl Městský soud v Praze rozsudkem č.j 9 A 192/2018-49 ve věci žádosti o poskytnutí informací o výši mezd ředitele techniky a provozu, ředitele korporátních vztahů a komunikace, ředitele vývoje pořadů a programových fondů, ředitele programu, ředitele zpravodajství a sportu a ředitele výroby. Městský soud rozsudkem žalobu zamítl a

v odůvodnění konstatoval: „V nyní projednávaném případě žalobce svou žádostí o informace žádal Českou televizi o poskytnutí informace, kolik činí průměrná měsíční hrubá mzda včetně osobního ohodnocení šesti řídících zaměstnanců České televize, které určil jménem. Pokud by Česká televize učinila podle žalobce ústavně komfortní výklad a poskytla by mu informaci o jméně a příjmení (o což žalobce ani nežádal), mzdě a popř. výši osobního ohodnocení, de facto by žalobcově žádosti vyhověla. Takové informace však lze poskytnout pouze po provedení testu proporcionality, ke kterému je zapotřebí doložit splnění podmínek formulovaných judikaturou Ústavního soudu, jejichž splnění žalobce přes žádost o sdělení nedoložil. Česká televize tak nemohla poskytnout ani část informací, aniž by tím současně nezasáhla do práv zaměstnanců, jichž se informace týkají. Soud nemohl vejít ani na stanovisko žalobce, že vykonával své subjektivní právo, proto výkonem jeho práva nemohlo být zasaženo do práv osob, o nichž informace požadoval. Předně je třeba uvést, že samotné podání žádosti nemůže mít za důsledek zásah do práv dotčených zaměstnanců, ten by nastal až ve chvíli, kdyby žalovaný informace týkající se jejich soukromí poskytl. Žalobce je nepochybně zákonem legitimován k požadování informací podle InfZ, tato legitimace však není bezbřehá. Samotný InfZ stanoví omezení pro poskytování informací (např. § 8a, § 8b), a to proto, že se zde střetává právo na informace žadatelů s jinými oprávněnými zájmy. V daném případě se střetává právo na informace žadatelů s právem dotčených zaměstnanců České televize na ochranu soukromí a ochranu osobních údajů. Nelze a priori stanovit, které právo je silnější. Za tímto účelem je v každé konkrétní věci nutné provést test proporcionality. Ústavní soud v předmětném nálezu vyslovil mj. názor, že v testu proporcionality „zvítězí“ právo na informace takového žadatele, který splňuje kritéria vypočtená v bodě 125 nálezu Ústavního soudu. Proto, aby mohl být žalobce se svou žádostí úspěšný již před orgánem prvního stupně, bylo třeba, aby uvedl, jak splňuje stanovená kritéria. To však žalobce (včas) neučinil“.

4. Soudní řízení z titulu práva na odpověď, dodatečného sdělení, ochrany osobnosti a ochrany dobrého jména a pověsti právnické osoby

Soudní řízení z titulu práva na odpověď, dodatečného sdělení, ochrany osobnosti, ochrany dobrého jména a pověsti právnické osoby, v nichž žalovanou je Česká televize, jsou zahajována na návrh fyzické nebo právnické osoby, pokud se cítí být dotčeny sdělením, které bylo uveřejněno v televizním vysílání, a v některých případech i na webu České televize. Česká televize se o podané žalobě dozví až v okamžiku, kdy soud České televizi žalobu doručí. V roce 2019 bylo vedeno s Českou televizí celkem 30 soudních řízení včetně TS Brno a TS Ostrava, což je o něco méně než v roce 2018. K 31. prosinci 2019 činí žalobci požadovaná částka v souhrnu 15 milionů Kč zaokrouhleně, což je méně než v minulých letech. V roce 2019 byly nově zahájeny s Českou televizí čtyři soudní spory z této oblasti. V roce 2019 bylo pravomocně skončeno 11 soudních sporů, z toho 1 na ochranu osobnosti (v nichž žalobci požadovali omluvu

a zadostiučinění 1,5 miliónů Kč), dále tři na ochranu dobré pověsti právnické osoby (v nichž žalobci původně požadovali 2,5 miliony Kč), v jednom případě šlo o žalobu na dodatečné sdělení, v jednom případě šlo o diskriminační žalobu a v ostatních případech požadovali žalobci uveřejnění odpovědi ke zpravodajským nebo publicistickým pořadům. Z těchto 11 pravomocně skončených soudních sporů bylo v jednom případě uloženo České televizi zaslat písemnou omluvu za neoprávněně užitý název ve filmu Krutá nevěra, současně opatřit film, jehož výroba byla dokončena v roce 2011, úvodním oznámením a zaplatit žalobci 1 mil. Kč na finančním zadostiučinění, ve dvou případech byl uzavřen smír a v ostatních případech byly žaloby pravomocně zamítnuty.

Česká televize v jednom případě žalovala o ochranu dobré pověsti jednoho provozovatele vysílání, v první instanci uspěla; rozsudek je nepravomocný, protože žalovaný se do rozsudku odvolal.

5. Ochrana osobních údajů

V oblasti ochrany osobních údajů nebylo zahájeno ani neprobíhalo žádné správní řízení ani soudní spor. V návaznosti na GDPR a zák. č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů, se v roce 2019 obracely na Českou televizi osoby - subjekty údajů se žádostí o výmaz. Při vyřizování těchto žádostí postupuje právní úsek ve spolupráci s příslušnými redakcemi a ostatními útvary České televize. Ve srovnání s rokem 2018 se jednalo o obdobný počet žádostí, tedy nepřesahující 30 podání. Česká televize v souladu s principem proporcionality vždy na straně jedné váží oprávněnost zájmu České televize na zveřejnění a na straně druhé žadatelovy zájmy a jeho základní práva a svobody. Rovněž bereme v úvahu i zájem veřejnosti na to, dohledat události z minulosti.

6. Autorskoprávní spory

S Českou televizí byl v roce 2019 veden jeden spor z autorskoprávní oblasti, tedy o tři méně než v roce 2018. Předmětný spor z autorskoprávní oblasti soud pravomocně zastavil.

7. Pracovněprávní spory

V roce 2019 byly vedeny s Českou televizí celkem 4 pracovněprávní spory, v jednom případě byla žaloba podána v roce 2004, ve druhém případě v roce 2006 a ve dvou případech v roce 2018. Z těchto 4 pracovněprávních sporů byly v roce 2019 ukončeny dva. V jednom případě, který se týkal TS Ostrava, šlo o žalobu bývalého zaměstnance o neplatné skončení pracovního poměru, soud žalobu pravomocně zamítl a Česká televize tak byla ve sporu zcela úspěšná. Ve druhém případě šlo o žalobu z roku 2004, kterou se zaměstnanec dožadoval ušlé mzdy; v

tomto případě soud zaměstnanci přiznal část ušlé mzdy a v ostatním jím uplatněný požadavek zamítl.

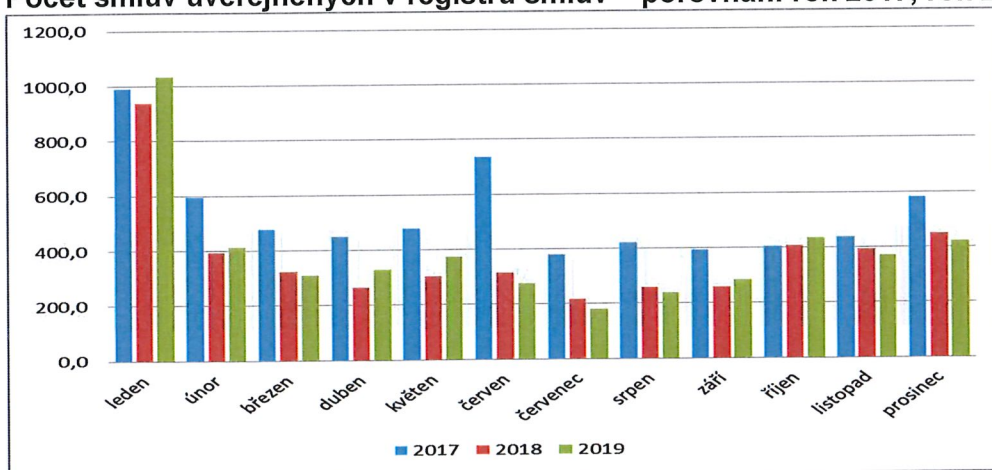
8. Spory z ostatních smluv

V roce 2019 probíhalo 8 soudních řízení kvůli úhradě dluhu ze smluv ve výši 2,2 mil. Kč, v nichž nároky uplatňovala Česká televize. Jde o téměř stejný počet soudních řízení jako v roce 2018. Z těchto soudních řízení byla v roce 2019 zahájena tři. Pět soudních řízení (v celkové výši 750 tisíc Kč bylo v roce 2019 pravomocně skončeno), vždy ve prospěch České televize; pouze jedna osoba poté dluh uhradila, ostatní případy byly předány exekutorovi k vymáhání. V roce 2019 bylo zahájeno 8 exekučních řízení z titulu smluv (z toho pět navazujících na soudní řízení pravomocně skončená v roce 2019). V roce 2019 oslovila Česká televize s nabídkou spolupráce některé exekutorské úřady, a to tak, aby byly jednak zastoupeny všechny regiony a jednak aby uspořila na nákladech za exekuce. Je třeba dodat, že Česká televize standardně postupuje při vymáhání pohledávek tak, že se pokouší nejprve o smírné řešení sporů (urgence dlužníků, sjednávání dohod o splátkách, dohod o narovnání, využívání institutu uznání dluhu) a teprve pak přistupuje k podávání žalob. V roce 2019 začala Česká televize používat elektronický platební rozkaz s cílem odstranit chybovost, urychlit procesy a ušetřit za soudní poplatek.

Registr smluv

Česká televize je povinna podle zákona č. 340/2015 Sb., o registru smluv, ve znění pozdějších předpisů uveřejňovat smlouvy v registru smluv. Tato povinnost nevzniká pouze tehdy a v takovém rozsahu, jak to vyplývá ze zákonem stanovených výjimek. Výjimka dopadá na smlouvy, týkající se výroby nebo užití pořadu, včetně smlouvy a nabytí práv k užití pořadu, jejíž alespoň jednou smluvní stranou je Česká televize. Níže uvedený graf podává přehled o počtu smluv uveřejněných v registru smluv v roce 2019.

Počet smluv uveřejněných v registru smluv – porovnání rok 2017, rok 2018, rok 2019

9. Ochranné známky

V průběhu roku 2019 právní úsek podal celkem 20 žádostí o zápis ochranných známek k Úřadu průmyslového vlastnictví; z nich bylo zatím nově zapsáno 6 (mj. „Dycky Most!“).

Reflexe, nový právní rámec, trendy

V roce 2019 byl publikován ve Sbírce zákonů zák. č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů, který navazuje na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679, o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů). Nový zákon mj. upravil zpracování údajů prováděných pro novinářské účely nebo pro účely akademického, uměleckého nebo literárního projevu.

V závěru roku 2019 rozeslalo Ministerstvo kultury do meziresortního připomínkového řízení návrhy předpisů, které transponují revidovanou směrnici o audiovizuálních mediálních službách (Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2018/1808 ze dne 14. listopadu 2018, kterou se mění směrnice 2010/13/EU o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících poskytování audiovizuálních mediálních služeb). Součástí těchto návrhů je i změna zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů a zákona č. 132/2010 Sb., o audiovizuálních mediálních službách na vyžádání a o změně některých dalších zákonů. Ministerstvo kultury avizovalo, že navrhovaná právní úprava má jediný cíl, a to implementovat do českého právního řádu právní úpravu v mezích úpravy evropské směrnice o audiovizuálních mediálních službách. Oba zákony souvisejí s ústavně garantovanou svobodou projevu a právem na informace. Právní řád musí být regulačnímu rámci přizpůsoben do 19. září 2020. Bohužel v současné době ještě není k dispozici autorizovaný výklad směrnice.

V roce 2019 došlo ke změně zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím. S účinností od 1. ledna 2020 bude o odvolání proti rozhodnutí České televize o odmítnutí žádosti o informace rozhodovat nově Úřad pro ochranu osobních údajů. Uvedený úřad bude rovněž nově rozhodovat o stížnostech na postup nebo způsob vyřízení žádosti o informace.

V roce 2019 došlo již podruhé k aplikaci novely autorského zákona z roku 2017 v části týkající se „postupu sjednávání některých sazebníků“ (ust. § 98f autorského zákona). Podle tohoto ustanovení je kolektivní správce povinen do 31.8. kalendářního roku zveřejnit návrh sazebníku, uživatelé mohou do 1 měsíce podat námítky, které je kolektivní správce povinen s ním do 2 měsíců projednat. I v roce 2019 se v praxi jeví, že tato právní úprava zatím nevede ke

zkvalitnění institutu kolektivní správy a jen zbytečně formálně zatěžuje jak uživatele, tak kolektivní správce.

Česká televize, aniž jí to ukládá zákon, pokračovala v dobrovolném labellingu pořadů, který započala v roce 2014 a jehož cílem je předcházet nepředvídaným a překvapivým situacím při sledování pořadů a umožnit rodičům rozhodnout se podle individuální vyspělosti dítěte a hodnot, které uznávají, zda dítěti povolí pořad sledovat či nikoliv. Česká televize používá piktogramy věku 8+, 10+ na programu ČT: D a piktogram 15+ na ostatních programech. Sleduje tyto potenciálně závadné prvky: násilí, strach, sex, alkohol a drogy, vulgarismy. V závěru roku 2019 rozhodl generální ředitel, že se experimentálně započne i s označováním vysílaných pořadů piktogramy potenciálně závadných prvků, tedy, že u pořadů 15+, které jsou zařazovány do vysílání v době od 20:00 hodin, bude zobrazován nejen piktogram věku 15+, ale i piktogramy potenciálně závadných prvků.

Za účelem prevence, zpětné vazby a seznamování s aktuální judikaturou a interními předpisy uspořádal právní úsek v roce 2019 několik seminářů např. pro pracovníky v oblasti zpravodajství a publicistiky právní minimum z mediálního práva, dále právní minimum z autorského práva, dále pro pracovníky produkce semináře k internímu předpisu o uzavírání smluv a registru smluv, a pro zaměstnance bez omezení semináře k internímu předpisu o náhradě škody. Právní úsek rovněž pokračovat v aktualizaci interních předpisů v souladu s právními předpisy a s cílem udržitelného počtu. Právní úsek rovněž pokračoval v zavedené praxi a seznamoval příslušné vedoucí zaměstnance a příslušné zaměstnance s výsledky přestupkových a případně soudních řízení, ať již byla shledána pochybení nebo naopak byly postupy naprosto v souladu s právními předpisy. V rámci právního úseku pokračujeme i v konzultacích k pořadům či dalším částem vysílání z hlediska mediálních a dalších zákonů. P

Závěrem dodáváme, že agenda soudních sporů, přestupkových řízení a dalších řízení je jen částí agendy právního úseku, která je časově náročná a kromě komunikace s věcně příslušnými útvary, zejména redakcemi, dramaturgy, produkcí se však vyznačuje značnou administrativní náročností a je spojena s řadou procesních úkonů, jejichž provedení je dáno pevně stanovenými pravidly a lhůtami.

V Praze dne 30. ledna 2020

JUDr. Markéta Havlová
vedoucí právního úseku